

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीकूरनाथश्रीवत्सचिह्नमिश्र विरचितः

॥ श्रीस्तवः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the skt font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीस्तवः ॥

श्रीवत्सचिह्नमिश्रेभ्यो नम उक्तिमधीमहे।
यदुक्तयस्त्रयीकण्ठे यान्ति मङ्गळ सूत्रताम् ॥

स्वस्ति श्रीर्दिशतादशेषजगतां सर्गोपसर्गस्थितीः
स्वर्गं दुर्गतिमापवर्गिकपदं सर्वञ्च कुर्वन् हरिः।
यस्या वीक्ष्य मुखं तदिङ्गितपराधीनो विधत्तेऽखिलं
क्रीडेयं खलु नान्यथाऽस्य रसदा स्यादैकरस्यात्तया ॥ १ ॥

हे श्रीर्देवि समस्तलोकजननीं त्वां स्तोतुमीहामहे
युक्तां भावय भारतीं प्रगुणय प्रेमप्रधानां धियम्।
भक्तिं भन्दय नन्दयाश्रितमिमं दासं जनं तावकं
लक्ष्यं लक्ष्मि कटाक्षवीचिविसृतेस्ते स्याम चामी वयम् ॥ २ ॥

स्तोत्रं नाम किमामनन्ति कवयो यद्गुण्यदीयान् गुणान्
अन्यत्र त्वसतोऽधिरोप्य फणितिस्सा तर्हि वन्ध्या त्वयि।
सम्यक्सत्यगुणाभिवर्णनमथो ब्रूयुः कथं तादृशी
वाग्वाचस्पतिनाऽपि शक्यरचना त्वत्सद्गुणार्णोनिधौ ॥ ३ ॥

ये वाचां मनसां च दुर्ग्रहतया ख्याता गुणास्तावकाः
तानेव प्रति साम्बुजिह्वमुदिता है मामिका भारती।
हास्यं तत्तु न मन्महे न हि चकोर्येकाऽखिलां चन्द्रिकां
नालं पातुमिति प्रगृह्य रसनामासीत सत्यां तृषि ॥ ४ ॥

क्षोदीयानपि दुष्टबुद्धिरपि निःस्नेहोऽप्यनीहोऽपि ते
कीर्तिं देवि लिहन्नहं न च बिभेम्यज्ञो न जिह्रेमि च।
दुष्येत्सा तु न तावता न हि शुना लीढाऽपि भागीरथी
दुष्येच्छ्वापि न लज्जते न च बिभेत्यार्तिस्तु शाम्येच्छुनः ॥ ५ ॥

ऐश्वर्यं महदेव वाऽल्पमथवा दृश्येत पुंसां हि यत्
 तल्लक्ष्म्याः समुदीक्षणात्तव यतः सार्वत्रिकं वर्तते।
 तेनैतेन न विस्मयेमहि जगन्नाथोऽपि नारायणः
 धन्यं मन्यत ईक्षणात्तव यतः स्वात्मानमात्मेश्वरः ॥ ६ ॥

ऐश्वर्यं यदशेषपुंसि यदिदं सौन्दर्यलावण्ययोः
 रूपं यच्च हि मङ्गलं किमपि यल्लोके सदित्युच्यते।
 तत्सर्वं त्वदधीनमेव यदतः श्रीरित्यभेदेन वा
 यद्वा श्रीमदितीदृशेन वचसा देवि प्रथामश्नुते ॥ ७ ॥

देवि त्वन्महिमावधिर्न हरिणा नापि त्वया ज्ञायते
 यद्यप्येवमथापि नैव युवयोः सर्वज्ञता हीयते।
 यन्नास्त्येव तदज्ञतामनुगुणां सर्वज्ञताया विदुः
 व्योमाम्भोजमिदन्तया किल विदन् भ्रान्तोऽयमित्युच्यते ॥ ८ ॥

लोके वनस्पतिबृहस्पतितारतम्यं
 यस्याः प्रसादपरिणाममुदाहरन्ति।
 सा भारती भगवती तु यदीयदासी
 तां देवदेवमहिषीं श्रियमाश्रयामः ॥ ९ ॥

यस्याः कटाक्षमृदुवीक्षणदीक्षणेन
 सद्यस्समुल्लसित पल्लवमुल्ललास।
 विश्वं विपर्यय समुत्थविपर्ययं प्राक्
 तां देवदेवमहिषीं श्रियमाश्रयामः ॥ १० ॥

यस्याः कटाक्षवीक्षा-
 क्षणलक्षं लक्षिता महेशास्युः।
 श्रीरङ्गराजमहिषी
 सा मामपि वीक्षतां लक्ष्मीः ॥ ११ ॥

॥ इति श्रीस्तवः समाप्तः ॥

अर्वाञ्चो यत्पदसरसिजद्वन्द्वमाश्रित्य पूर्वे
मूर्ध्ना यस्यान्वयमुपगताः देशिका मुक्तिमापुः।
सोऽयं रामानुजमुनिरपि स्वीयमुक्तिं करस्थाम्
यत्सम्बन्धादमनुत कथं वर्ण्यते कूरनाथः ॥